

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

**ແຜນຍຸດທະສາດ
ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ
ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020**

ຈັດພິມໂດຍ: ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
ປີ 2014

ສາລະບານ

ໜ້າ

ແຈ້ງການ ທິດຊີ້ນຳຂອງກົມການເມືອງ ແລະ ຄະນະເລຂາທິການສູນ
ກາງພັກ ກ່ຽວກັບແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ
ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ແຜນຍຸດທະສາດການ
ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020

ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020

ພາກສະເໜີ..... 1

I. ສະພາບຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນ ສ ປ ປ ລາວ,
ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.....2

II. ບັນດາຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020...5

III. ບັນດາວິທີການຕົ້ນຕໍເພື່ອບັນລຸແຜນຍຸດທະສາດ.....15

IV. ໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດແບ່ງອອກເປັນ 2 ໄລຍະ.....16

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ
ຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ

ເລກທີ 419/ຫພສ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09/09/2013

ແຈ້ງການ

ເຖິງ: ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
ເລື່ອງ: ທິດຊີ້ນຳ ຂອງກົມການເມືອງ ແລະ ຄະນະເລຂາທິ
ການສູນກາງພັກ ກ່ຽວກັບແຜນການຍຸດທະສາດການ
ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020

ກອງປະຊຸມກົມການເມືອງ ຮ່ວມກັບ ຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ
ຄັ້ງວັນທີ 29-30/08/2013 ໄດ້ປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບແຜນຍຸດທະສາດການ
ພັດທະນາ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020, ໂດຍລວມແລ້ວແມ່ນ ເຫັນດີ
ຕໍ່ການລາຍງານ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຜນຍຸດທະສາດດັ່ງ
ກ່າວແມ່ນເພື່ອຍູ້ແຮງຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ມີບັນຍາກາດພົດພື້ນ
ນັບແຕ່ຕົວເມືອງ ລົງຮອດຊັ້ນນະບົດ ແລະ ຫັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ເປັນ
ຄວາມຊົນເຄີຍ ເຂົ້າສູ່ຊີວິດ-ສັງຄົມຕົວຈິງ ເຮັດໃຫ້ຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະ
ຊາວໜຸ່ມ ແມ່ຍິງ ຜູ້ອາຍຸສູງ ມີຄວາມສົນໃຈຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳຫຼາຍຂຶ້ນ.

ໃຫ້ສຸມໃສ່ຝຶກແອບກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ເຮົາມີທ່າແຮງ ແລະ ມີຄວາມສາ
ມາດສະເພາະຕົວເພື່ອສ້າງນັກກິລາໃຫ້ມີລັກສະນະອາຊີບ ແລະ ມີຄວາມສາ
ມາດສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໃນການແຂ່ງຂັນລະດັບສາກົນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຖືເປັນກຽດແຈ້ງມາຍັງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
ເພື່ອຊາບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມຄວາມເຫັນຊີ້ນຳຂອງຂັ້ນເທິງດ້ວຍ.

ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ

ບ່ອນສົ່ງ:

- ບັນດາສະຫາຍ ກົມການເມືອງ ແລະ ຄະນະເລຂາ
- ຄະນະຫ້ອງການວ່າການສູນກາງພັກ
- ຫົວໜ້າກົມເລຂາ, ສັງລວມ
- ເກັບມ້ຽນສຳເນົາ

ດຣ.ບຸນປອນ ບຸດຕະນະວິງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 289/ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28/10/2013

ດຳລັດ

**ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້
ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020**

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 03 ກໍລະກົດ 2007.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳ (ສະບັບປັບປຸງ) 15/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ກໍລະກົດ 2012.
- ອີງຕາມມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ກໍລະກົດ ສະບັບເລກທີ 08/ລບ, ລົງວັນທີ 15 ສິງຫາ 2013, ຂໍ້ IV.
- ອີງຕາມທິດຊີ້ນຳຂອງກົມການເມືອງ ແລະ ຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນແຈ້ງການຂອງຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ ສະບັບເລກທີ 419/ຫສພ, ລົງວັນທີ 09 ກັນຍາ 2013.
- ອີງຕາມການສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສະບັບເລກທີ 1491/ສສກ, ລົງວັນທີ 16 ຕຸລາ 2013.

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ:

ມາດຕາ 1. ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ “ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020”

- ມາດຕາ 2. ມອບໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການ
ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ
ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ຄົ້ນຄວ້າຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດ
ຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງ
ຊາດ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020 ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
- ມາດຕາ 3. ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ
ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນເປັນຢ່າງດີ.
- ມາດຕາ 4. ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ຫຳມະວິງ

**ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ
ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020**

ພາກສະເໜີ

ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2020 ສ້າງຂຶ້ນໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ວຽກກິລາ-ກາຍຍະກຳແມ່ນວຽກງານການເສີມສ້າງບັນຍາກາດທີ່ສົດໃສຢູ່ໃນສັງຄົມ, ເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວມີສຸຂະພາບເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ມີນ້ຳໃຈກິລາທີ່ຜ່ອງໃສ, ພ້ອມນັ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳຍັງສ້າງສະຕິຊາດ, ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຍົກຖານະບົດບາດຂອງຊາດແນໃສ່ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີ, ມິດຕະພາບ, ສັນຕິພາບ, ການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດໃນອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອຮັບໃຊ້ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ.

ພາຍຫລັງປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນໃນປີ 1975 ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມພາລະບົດບາດຂອງກະຊວງສຶກສາ ກິລາ ແລະ ທຳມະການ.

ປີ 1993 ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳຈຶ່ງໄດ້ແຍກຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ ມາເປັນຄະນະກຳມະການກິລາແຫ່ງຊາດທີ່ຂຶ້ນກັບສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີໂດຍໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມດຳລັດ 68/ນຍ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ນຳກິລາ-ກາຍຍະກຳທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ III ໃນປີ 1999 ເປັນການສະຫລຸບຜົນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃນຊຸມປີຜ່ານມາ, ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ເປັນບາດລ້ຽງວປະຫວັດສາດຂອງວົງການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດເຊິ່ງໄດ້ຮັບຮອງເອົາບັນຫາສຳຄັນທີ່ເປັນຍຸດທະສາດຄື: ຮັບຮອງເອົາແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວເຖິງປີ 2020, ຮັບຮອງເອົາວັນທີ 13 ກໍລະກົດ ປີ 1966 ເປັນວັນສ້າງຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວ, ຮັບຮອງເອົາເຄື່ອງໝາຍ(ໂລໂກ)ກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວ, ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ຍັງເປັນການສະຫລຸບຜົນງານມ້ວນທ້າຍຂອງສະຕະວັດທີ 20 ທັງເປັນການໄຂສັງກາດໃໝ່ຂອງວົງການກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນສະຕະວັດທີ 21 ເຊິ່ງແມ່ນສະຫັດສະຫວັດ

ແຫ່ງໂລກາພິວັດ, ຄະນະກຳມະການກິລາແຫ່ງຊາດໄດ້ຖືກປັບປຸງມາເປັນຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ຕາມດຳລັດ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 19 ກຸມພາ 1999.

ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທິດທາງ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII(2011-2015), ລັດຖະບານ ຈຶ່ງໄດ້ໂຮມເອົາການຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການ ເຂົ້າເປັນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາຕາມມະຕິກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລືກຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ VII ເລກທີ 10/ສພຊ ລົງວັນທີ 24 ມິຖຸນາ ປີ 2011, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຮອງເອົາໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຊັບຊ້ອນກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຢູ່ບັນດາກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ ສະບັບເລກທີ 67/ ນຍ, ລົງວັນທີ 22 ກໍລະກົດ 2011.

ຈາກສະພາບການດັ່ງກ່າວ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈຶ່ງໄດ້ທົບທວນຄືນ ແລະ ປັບປຸງ ແຜນຍຸດທະສາດ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນປີ 1999 ໂດຍມີຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອປັບປຸງຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII (2011-2015).
 2. ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ໄດ້ທັງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.
 3. ເພື່ອສົມທົບການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຕິດພັນກັບການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.
 4. ເພື່ອຫັນເອົາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນຂອງທົ່ວປວງຊົນລາວ, ເປັນການຮ່ວມມືກັບ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ໃຫ້ກາຍເປັນກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ ແລະ ຫັນເຂົ້າສູ່ທຸລະກິດການແຂ່ງຂັນໃນຕໍ່ໜ້າ.
- I. ສະພາບຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນ ສປປ ລາວ, ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ**
1. ສະພາບຄວາມເປັນຈິງກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງລາວໃນປະຈຸບັນ.
 - 1.1. ຜົນສຳເລັດ:

ກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງນັບ ທັງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ແກ້ໄຂປະກົດການຫຍໍ້ ທີ່ໃນສັງຄົມ, ລວມທັງແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ. ໃນການພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວຽກປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບກິລາ-ກາຍ ຍະກຳໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງປະເທດເຮົາ ກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດສາກົນ, ເຮັດໃຫ້ຖານະບົດບາດຂອງລາວ ສູງເດັ່ນຂຶ້ນ ໃນເວທີພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ: ມາ ຮອດປະຈຸບັນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳໄດ້ສະຫລັບຊັບຊ້ອນ ແລະ ເຈືອຈ່ານ ເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຕົວຈິງ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງໃນທຸກຂົງເຂດ, ທຸກສຳນັກງານ ອົງການ, ຄຸ້ມບ້ານ, ສະຖານທີ່ຊຸມຊົນລ້ວນ ແຕ່ມີຂະບວນການຫຼິ້ນ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະບ່ອນ, ເວົ້າ ໄດ້ວ່າ: ບ່ອນໃດມີຊຸມຊົນ ບ່ອນນັ້ນມີກິລາ-ກາຍຍະກຳເກີດຂຶ້ນ.ພິເສດ ຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງປວງຊົນລາວທັງຊາດແມ່ນ ສປປ ລາວ ເຮົາສາມາດຈັດງານແຂ່ງຂັນມະຫາກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບອາ ຊຽນເປັນປະຫວັດສາດເຊັ່ນ: ງານມະຫາກຳກິລາຊີເກມຄັ້ງທີ 25 ໃນປີ 2009 ແລະ ງານມະຫາກຳກິລາມະຫາວິທະຍາໄລອາຊຽນ ຄັ້ງທີ 16 ໃນປີ 2012.

1.2. ບາງຂໍ້ຄົງຄ້າງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງຄື:

- ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງໃນຂະແໜງການກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ສູນກາງ ລົງເຖິງທ້ອງຖິ່ນບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ;
- ມາດຕະຖານການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວຍັງບໍ່ທັນສົມບູນ;
- ລະບຽບ, ກະຕິກາການແຂ່ງຂັນຈຳນວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບສະ ພາບຕົວຈິງ;
- ບຸກຄະລາກອນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳຍັງຈຳກັດທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ;
- ການນຳໃຊ້ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຍັງບໍ່ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ອຸປະກອນກິລາ- ກາຍຍະກຳຍັງຈຳກັດບໍ່ທັນຕອບສະໜອງໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນ;
- ການລົງທຶນ, ການສົ່ງເສີມວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳຍັງບໍ່ຕອບສະ

- ໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ;
- ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ສັງຄົມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຍັງເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ກ້ວາງຂວາງ;
- ການຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫລືອຈາກສັງຄົມ, ຊຸມຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຍັງຈຳກັດ.

1.3. ສາເຫດຂອງຜົນສຳເລັດ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງ:

ກ. ສາເຫດຂອງຜົນສຳເລັດ:

- ມີສະຖຽນລະພາບ, ມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງ ດ້ານການເມືອງ;
- ການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນນັບແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນໄດ້ມີການຊີ້ນຳ, ນຳພາຢ່າງໃກ້ສິດ;
- ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ມີຄວາມສາມັກຄີ, ສະໜັບສະໜູນຕະຫລອດມາ;
- ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ, ຊ່ວຍເຫລືອຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ຂ. ສາເຫດຂໍ້ຄົງຄ້າງ:

- ການສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດຈິດໃຈຊາດ, ລະບຽບວິໄນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ;
- ການປັບປຸງວຽກງານຄຸ້ມຄອງພະນັກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳຍັງບໍ່ທັນທົ່ວເຖິງ;
- ການນຳໃຊ້ພະນັກງານຂອງຂົງເຂດກິລາ-ກາຍຍະກຳຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າກັບເປົ້າໝາຍ;
- ການກຳສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງບໍ່ຄົບຊຸດ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ;
- ການກຳສ້າງບຸກຄະລາກອນດ້ານການກິລາ-ກາຍຍະກຳຍັງບໍ່ທັນຕໍ່ເນື່ອງເທົ່າທີ່ຄວນ, ຍັງຂາດນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ດີເດັ່ນ, ຄູສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳບໍ່ພຽງພໍ, ກຳມະການຕັດສິນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ, ລະດັບສາກົນຍັງຂາດເຂີນ;
- ການລົງທຶນໃສ່ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຍັງມີຂອບເຂດຈຳກັດ.

2. ທ່າອ່ງງຂອງອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ:

- ການພົວພັນຮ່ວມມືໃນລະດັບຕ່າງໆ ໃນອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ;
- ການແລກປ່ຽນ, ຊຸກຍູ້ເຊື່ອມໂຍງຕໍ່ກັບການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນດ້ານການກິລາ-ກາຍຍະກຳມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ;
- ມາດຕະຖານຂອງການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆມີການພັດທະນາສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ;
- ການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີເຂົ້າໃນວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆນັບມື້ນັບຫລາຍຂຶ້ນ;
- ການຈັດການແຂ່ງຂັນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດນັບມື້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ຫລາຍຂຶ້ນ.

3. ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ:

- ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກລັດຖະບານ, ການຊ່ວຍເຫລືອຂອງສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ;
- ຜ່ານມາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກໍໄດ້ຕັ້ງໜ້າປະຕິບັດແນວທາງການຕ່າງປະເທດ; ມີການຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳສາກົນ, ໂອແລມປິກສາກົນ, ໂອແລມປິກອາຊີ ແລະ ບັນດາສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆໃນລະດັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
- ວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນມີການພັດທະນາຢ່າງໄວທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບເຊິ່ງເປັນສິ່ງທ້າທາຍໃຫ້ແກ່ການເພີ່ມທະວີການພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວໃຫ້ໃກ້ຄຽງກັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

II. ບັນດາຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020.

1. ແນວທາງ:

- ຍູ້ແຮງຂະບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ມີບັນຍາກາດພືດພື້ນນັບແຕ່ຕົວເມືອງຮອດຊົນນະບົດ ແລະ ຫັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ເປັນຄວາມຊົນເຄີຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດ-ສັງຄົມຕົວຈິງ, ເຮັດໃຫ້ຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະ

ແມ່ນຊາວໜຸ່ມ-ແມ່ຍິງ-ຜູ້ອາຍຸສູງ ມີຄວາມສົນໃຈຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຫຼາຍຂຶ້ນ;

- ພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວໃຫ້ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ກັບລະດັບຂອງ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເທື່ອລະກ້າວ, ໃຫ້ກາຍເປັນກິລາ- ກາຍຍະກຳອາຊີບ ແລະ ຫັນເຂົ້າສູ່ທຸລະກິດການແຂ່ງຂັນໃນຕໍ່ໜ້າ;
- ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງຂອງບັນດາເຜົ່າ.

2. ທິດນຳ:

- 1) ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ 3 ລັກສະນະ ແລະ 5 ຫລັກມູນຂອງການສຶກສາ, ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນເພື່ອ ຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຮັບໃຊ້ 2 ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ ຄື: ການປົກ ປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ;
- 2) ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ້ອງຕິດພັນກັບການພັດທະນາຊັບ ພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍສຸມໃສ່ ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມ ສາມາດຂອງພະນັກງານໃຫ້ສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເພື່ອຕອບສະໜອງກັບ ໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງພັກ;
- 3) ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ້ອງດຳເນີນໄປຢ່າງເປັນລະບົບຕໍ່ ເນື່ອງ ແລະ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ;
- 4) ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາທຸກແຫ່ງທັງພາກລັດ ແລະ ພາກ ເອກະຊົນຕ້ອງນຳເອົາຫຼັກສູດກິລາ-ກາຍຍະກຳເຂົ້າສອນເປັນວິຊາ ບັງຄັບ;
- 5) ການເຄື່ອນໄຫວຂອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນຕ້ອງໃຫ້ຕິດ ພັນກັບການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ສູ້ຊົນ ໃຫ້ບັນດາຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດທີ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຂະ ບວນການກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຕິດພັນກັບ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ;
- 6) ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ້ອງນຳໃຊ້ທ່າແຮງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃຫ້ມີ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ;
- 7) ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳຕ້ອງໄປຕາມ ມາດຕະຖານ ແລະ

ລະບຽບກະຕິກາຂອງກິລາ-ກາຍຍະກຳສາກົນ, ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືດ້ານ
ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ກັບບັນດາປະເທດໃນອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ
ສາກົນ.

3. ຈຸດໝາຍລວມ:

- ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳແມ່ນເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວມີສຸ
ຂະພາບເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ມີຄວາມເສຍສະລະ
ອິດທິນ ແລະ ມີນ້ຳໃຈກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ຜ່ອງໃສກຽມພ້ອມປົກປັກຮັກ
ສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດ
ແລະ ນຳພາປະເທດຊາດຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກສະຖານະພາບຄວາມດ້ອຍ
ພັດທະນາໃນປີ 2020;
- ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນອະນຸພາກພື້ນ, ພາກ
ພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

4. ຈຸດໝາຍສະເພາະຂອງການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ:

4.1. ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ.

ກ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳຂັ້ນພື້ນຖານ:

- ຈັດຕັ້ງ, ສົ່ງເສີມໜ່ວຍກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນລະດັບຊຸມຊົນ, ບ້ານ,
ເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນ;
- ສ້າງໃຫ້ມີສະຖານທີ່ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ສະໜອງອຸປະກອນອອກ
ກຳລັງກາຍໃຫ້ຊຸມຊົນ, ບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນ. ສະ
ຫງວນ ແລະ ຈັດສັນທີ່ດິນໄວ້ໃຫ້ເປັນສະໜາມສາທາລະນະ ຫຼື ສ້າງ
ເດີນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ ໃນການເຄື່ອນໄຫວຮັບໃຊ້ການ
ອອກກຳລັງກາຍຂອງມວນຊົນ;
- ຖືເອົາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນເປັນພາຫະນະປະກອບ
ສ່ວນເພື່ອປົກປັກຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຄົນໃນຊຸມຊົນ, ສ້າງພະນັກງານ
ບໍລິຫານ, ວິຊາການເພື່ອຮັບໃຊ້ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂັ້ນພື້ນຖານໃຫ້
ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
- ຫັນເອົາການໂຄສະນາປະຊາສຳພັນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄວາມໝາຍຄວາມ
ສຳຄັນຂອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນໃຫ້ສັງຄົມ;
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການອອກກຳລັງກາຍໃນບັນດາສຳນັກງານ, ອົງການ, ບໍລິ

- ສັດ, ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານເພື່ອແນໃສ່ຜ່ອນຄາຍ, ປົກປັກຮັກສາສຸຂະພາບຂອງບັນດາພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນຜູ້ອອກແຮງງານ;
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາສຳນັກງານ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ ບ້ານ, ບໍລິສັດ, ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານໄດ້ມີການເຄື່ອນໄຫວແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ພັດປ່ຽນກັນເປັນເຈົ້າພາບໃນແຕ່ລະປີ.

ຂ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງ:

- ສົ່ງເສີມກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງຕາມທ່າແຮງຂອງຊຸມຊົນ, ບ້ານ ເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຕາມປະເພນີຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ມີການອອກກຳລັງກາຍ, ການຝຶກແອບ ແລະ ການແຂ່ງຂັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບຫຼັກການ;
- ສົ່ງເສີມກິລາ-ກາຍຍະກຳພື້ນເມືອງທີ່ມີກົດລະບຽບອັນແນ່ນອນເຂົ້າໃນງານມະຫາກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ສາມາດອອກໄປແຂ່ງຂັນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ຄ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳສຳລັບ ຊາວໜຸ່ມ, ເພດຍິງ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ຄົນພິການ:

- ສົ່ງເສີມຊາວໜຸ່ມ, ເພດຍິງ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ຄົນພິການຫັນມາອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
- ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງ, ຈັດສັນສະຖານທີ່, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳເພື່ອຮັບໃຊ້ການອອກກຳລັງກາຍຝຶກຊ້ອມ ແລະ ແຂ່ງຂັນສຳລັບຊາວໜຸ່ມ, ເພດຍິງ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ຄົນພິການ;
- ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຊາວໜຸ່ມ, ເພດຍິງ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ຄົນພິການຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
- ຄົ້ນຄວ້າສ້າງຫຼັກສູດ, ປຶ້ມຕຳລາ, ກົດລະບຽບ, ກະຕິກາກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳປະເພດຕ່າງໆ.

4.2. ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ.

- ເອົາໃຈໃສ່ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກສູດວິຊາພະລະສຶກສາ ໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາແຫ່ງຕ່າງໆທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;

- ສືບຕໍ່ປັບປຸງ, ພັດທະນາຫຼັກສູດພະລະສຶກສາໃຫ້ແຕ່ລະຊັ້ນແຕ່ລະສາຍຮຽນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ;
- ສົ່ງເສີມຈັດໃຫ້ມີສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ຈັດໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳລະຫວ່າງໂຮງຮຽນກັບໂຮງຮຽນ, ລະຫວ່າງສະຖາບັນການສຶກສາດ້ວຍກັນຕາມຄວາມສາມາດ ໂດຍພັດປ່ຽນກັນເປັນເຈົ້າພາບໃນແຕ່ລະປີ;
- ສືບຕໍ່ການສ້າງຄູພະລະໃຫ້ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບເພື່ອສະໜອງໃຫ້ບັນດາໂຮງຮຽນສາມັນ, ສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
- ສະໜອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການຮຽນ-ການສອນພະລະສຶກສາ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
- ສົ່ງເສີມຈັດຕັ້ງງານມະຫາກຳກິລາ-ກາຍຍະກຳນັກຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາທົ່ວປະເທດຕາມການກຳນົດ.

4.3. ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

- ເພີ່ມທະວີການເອົາໃຈໃສ່ສ້າງກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ມີມາດຕະຖານສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ;
- ສ້າງກິລາ-ກາຍຍະກຳບາງປະເພດໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ກາຍເປັນກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ມີຊາດ ເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳອອກເຄື່ອນໄຫວແຂ່ງຂັນ ໃນລະດັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

4.4. ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບສູງ.

ກ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳພອນສະຫວັນ:

- ສ້າງໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຢູ່ສູນກາງ 1 ແຫ່ງ;
- ຊຸກຍູ້ທ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງສູນຝຶກແອບກິລາພອນສະຫວັນຂອງບາງປະເພດກິລາຕາມທ່າແຮງຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ຂ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳເພື່ອການແຂ່ງຂັນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ:

- ພັດທະນາການບໍລິຫານຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ກວ້າງ

- ຂວາງ ແລະ ດີຂຶ້ນເລັ່ງໃສ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນດ້ານການຈັດການແຂ່ງຂັນ, ກຳມະການຄຸ້ມຄອງການແຂ່ງຂັນ, ກຳມະການຕັດສິນ ໄປສູ່ລະດັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອສ້າງທ່າແຮງໃຫ້ແກ່ຊາດ
- ພັດທະນານັກກິລາ-ກາຍຍະກຳເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນໃຫ້ນັບມື້ສູງຂຶ້ນໂດຍເລັ່ງໃສ່ການສ້າງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ເປັນປາຍແຫລມ, ຄູຝຶກ, ຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ໄດ້ທັງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ;
 - ປັບປຸງສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ(ສີເກີດ)ໃຫ້ເປັນສະຖາບັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ເປັນສູນວິທະຍາສາດການກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
 - ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວ;
 - ຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ສະໜາມກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດເພື່ອການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
 - ສືບຕໍ່ໃຫ້ມີນະໂຍບາຍຕໍ່ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ຄູຝຶກທີ່ມີຊາດທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ;
 - ໃຫ້ມີນະໂຍບາຍໃນການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາຕໍ່ການແຂ່ງຂັນລະດັບຊາດ ແລະ ຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ .

ຄ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ:

- ສົ່ງເສີມບາງປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ເປັນທ່າແຮງຂອງລາວເພື່ອພັດທະນາໄປເປັນກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບໃນຕໍ່ໜ້າ.

4.5. ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດ, ບັນດາສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ.

- ເພີ່ມທະວີການຍາດແຍ່ງການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວ;
- ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນວິຊາການກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບຕ່າງໆໃນໄລຍະສັ້ນຕາມກອງທຶນແຕ່ລະປີທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ອອກໄປອົບຮົມຢູ່ຕ່າງປະເທດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາກິລາ-ກາຍ

- ຍະກຳ ເຊັ່ນ: ການອົບຮົມຄູຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ອົບຮົມກຳມະການ ຕັດສິນ, ອົບຮົມຜູ້ຄຸ້ມຄອງການແຂ່ງຂັນ, ອົບຮົມດ້ານວິທະຍາສາດການ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ດ້ານການແພດກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ອື່ນໆ;
- ປັບປຸງກົນໄກການບໍລິຫານຂອງສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງ ຊາດ, ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງໄປສ້າງຢູ່ຕ່າງປະເທດພ້ອມທັງມີການຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ໄປຕາມລະບຽບຫຼັກການ;
 - ບັນດາສະຫະພັນກິລາແຫ່ງຊາດຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ພັນທະຕໍ່ອົງການຈັດ ຕັ້ງກິລາສາກົນໃຫ້ດີ.

5. ຄາດໝາຍຂອງການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

5.1. ກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນ:

- ສົ່ງເສີມມວນຊົນທຸກເພດ, ທຸກໄວໃນສັງຄົມເຂົ້າຮ່ວມການອອກກຳລັງ ກາຍ ແລະ ການຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳປົກກະຕິໃຫ້ໄດ້ 30% ຂອງ ປະຊາກອນ ໃນປີ 2020;
- ສົ່ງເສີມການເຄື່ອນໄຫວກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຂອງສະໂມສອນໃນລະ ດັບບ້ານ/ກຸ່ມບ້ານ, ເມືອງໃຫ້ໄດ້ 30% ຂອງບ້ານ/ກຸ່ມບ້ານ ແລະ ເມືອງ ໃນປີ 2020;
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີຄອບຄົວໄດ້ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ 10% ຂອງຄອບຄົວ ໃນປີ 2020 ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
- ສູ້ຊົນໃຫ້ ບ້ານ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານ ມີສະຖານທີ່ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ອອກກຳລັງກາຍ;
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ສຳນັກງານອົງການ, ບໍລິສັດ, ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ ແລະ ສະຖານ ທີ່ປະກອບການໄດ້ອອກກຳລັງກາຍກາງໂມງ 10-15 ນາທີຕໍ່ໜຶ່ງຄັ້ງ;
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ໂຮງຈັກໂຮງງານ ສະຖານທີ່ປະກອບການໃຫ້ມີການເຄື່ອນ ໄຫວປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳມວນຊົນໃດໜຶ່ງຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ;
- ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ຄົນພິການອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການກິ ລາ-ກາຍຍະກຳແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ໄດ້ 10% ຂອງຈຳ ນວນຄົນພິການທັງໝົດ ໃນປີ 2020 .

5.2. ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການ ສຶກສາ:

- ເຖິງປີ 2020 ຈຳນວນນັກຮຽນຊັ້ນຕ່າງໆ ຝຶກແອບ ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳຄື:
 - ຊັ້ນປະຖົມໃຫ້ໄດ້ 70%
 - ຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ປາຍ ໃຫ້ໄດ້ 80%
- ສະໜອງຄູພະລະ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ ໃຫ້ໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ, ຊັ້ນມັດທະຍົມ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາໂດຍຂັ້ນພື້ນຖານ;
- ລັດ, ສັງຄົມ ແລະ ຜູ້ປະກອບການສະໜອງອຸປະກອນ ການອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ການຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳອັນຈຳເປັນຂັ້ນພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
- ທຸກໆໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃຫ້ຖືເອົາວິຊາກິລາ-ກາຍຍະກຳ ເປັນວິຊາພາກບັງຄັບ.

5.3. ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ:

- ຊຸກຍູ້ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃຫ້ໄດ້ອອກກຳລັງກາຍຝຶກແອບ ແລະ ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ໄດ້ 50% ຂຶ້ນໄປຂອງຈຳນວນພົນທັງໝົດໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ.

5.4. ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ.

ກ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳພອນສະຫວັນ:

- ເຖິງປີ 2020 ຈະສູ້ຊົນສ້າງນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ມີພອນສະຫວັນທີ່ມີຄຸນນະພາບແຕ່ລະລຸ້ນ-ອາຍຸໃນທົ່ວປະເທດໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນ 1800-2200ຄົນຄື: ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳລຸ້ນ 14 ປີ 600-700 ຄົນ, ລຸ້ນ 16 ປີ 500-600 ຄົນ, ລຸ້ນ 18 ປີ 400-500 ຄົນ ແລະ ລຸ້ນ 20 ປີຂຶ້ນໄປ 300-400 ຄົນ;
- ສຳລັບໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳຂອງລັດໃຫ້ມີ 1 ແຫ່ງຢູ່ສູນກາງ. ສຳລັບພາກເໜືອ, ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ທີ່ມີສະໜາມກິລາແລ້ວໃຫ້ຈັດເປັນສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ເອກະຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາກິລາພອນສະຫວັນ.

ຂ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳເພື່ອການແຂ່ງຂັນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ:

- ດຳເນີນຈັດການແຂ່ງຂັນງານມະຫາກຳກິລາແຫ່ງຊາດ, ງານມະຫາກຳກິລາມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ງານມະຫາກຳກິລານັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ 3 ປີຕໍ່ຄັ້ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.
- ລະດັບຊີເກມ ສູ້ຊົນໃຫ້ໄດ້ໃນລະດັບທີ 6-7 ໃນ 11 ປະເທດ
- ລະດັບເອຊຽນເກມ ສູ້ຊົນໃຫ້ນັກກິລາ-ກາຍຍະກຳຍາດຫລຽນຄຳໃຫ້ໄດ້ 2-3 ຫລຽນຄຳ (ໃນ 45 ປະເທດ).
- ລະດັບໂອແລມປິກເກມສູ້ຊົນໃຫ້ມີສອງປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳໄດ້ຜ່ານການຄັດເລືອກເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາໂອແລມປິກສາກົນ, ສູ້ຊົນຍາດໃຫ້ມີຫລຽນທອງ 1-2 ຫລຽນ;
- ສ້າງສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ(ສີເກີດ)ໃຫ້ກາຍເປັນສູນຝຶກອົບຮົມຜູ້ບໍລິຫານການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ສູນຍົກລະດັບບັນດານັກວິຊາການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ຄູ່ຝຶກຂອງລາວໃນລະດັບຕ່າງໆ ໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ;
- ສູ້ຊົນສ້າງນັກກິລາທີມຊາດທຸກປະເພດກິລາໃຫ້ໄດ້ 500 ຄົນ.
- ເຖິງປີ 2020 ຈະສ້າງຄູ່ຝຶກໃຫ້ໄດ້ 650 ຄົນ ໃນນີ້ມີ ຄູ່ຝຶກລະດັບຕົ້ນ 400 ຄົນ, ຄູ່ຝຶກລະດັບກາງ 150 ຄົນ ແລະ ຄູ່ຝຶກລະດັບສາກົນ 100 ຄົນ, ສ້າງກຳມະການຕັດສິນໃຫ້ໄດ້ 720 ຄົນໃນນັ້ນມີກຳມະການລະດັບເມືອງ 450 ຄົນ, ກຳມະການລະດັບແຂວງ ແລະ ນະຄອນ 150 ຄົນ, ກຳມະການລະດັບຊາດ 80 ຄົນ ແລະ ກຳມະການລະດັບສາກົນ 40 ຄົນ.

ຄ. ກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບ: ສູ້ຊົນໃຫ້ມີ ປະເພດກິລາກາຍເປັນກິລາ-ກາຍຍະກຳອາຊີບເຊັ່ນ:

- ປະເພດບານເຕະ;
- ມວຍລາວ, ປະເພດຕໍ່ສູ້ປ້ອງກັນໂຕ ແລະ ປະເພດກິລາອື່ນໆທີ່ມີທ່າແຮງ.

5.5. ຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດ, ບັນດາສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ:

- ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າເປັນຄະນະບໍລິຫານງານໃນຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກອາຊີ;

- ສ້າງກຳມະການຕັດສິນບາງປະເພດກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມການຕັດສິນໃນລະດັບຊື່ເກມ; ເອຊຽນເກມ ແລະ ລະດັບ ໂອແລມປີກເກມ;
- ຍົກລະດັບຄູຝຶກລາວໃຫ້ເປັນຄູຝຶກລະດັບອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ເຊິ່ງມີຄວາມສາມາດຮັບໃຊ້ເປັນຄູຝຶກພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສົ່ງອອກເປັນຄູຝຶກຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

6. ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2020 ປະກອບມີ 5 ແຜນງານ:

- 1) ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ;
- 2) ພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນໂຮງຮຽນ, ສະຖາບັນການສຶກສາ;
- 3) ກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
- 4) ກິລາ-ກາຍຍະກຳລະດັບສູງ;
- 5) ກິລາຂອງຄະນະກຳມະການໂອແລມປີກແຫ່ງຊາດ, ບັນດາສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ.

7. ໂຄງການບຸລິມະສິດ :

- 1) ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ;
- 2) ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳດ້ານການກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- 3) ນຳເອົາຫຼັກສູດວິຊາພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳເຂົ້າສິດສອນໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
- 4) ຍົກລະດັບສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ(ສີເກີດ)ໃຫ້ເປັນສະຖາບັນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ສູນວິທະຍາສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- 5) ສ້າງໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ 1 ແຫ່ງ ແລະ ນຳໃຊ້ສະໜາມກິລາໃນ 3 ພາກໃຫ້ເປັນສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳຕາມທ່າແຮງຂອງທ້ອງຖິ່ນ;
- 6) ສົ່ງເສີມພາກເອກະຊົນມີສ່ວນຮ່ວມສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທີ່ເໝາະສົມ ເຊັ່ນ: ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ ແລະ ອື່ນໆຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່

ເຫັນວ່າເໝາະສົມ;

- 7) ສົມທົບກັບມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງຄະນະວິຊາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- 8) ສົ່ງເສີມການຝຶກແອບອອກກຳລັງກາຍທົ່ວປວງຊົນໃຫ້ກວ້າງຂວາງ;
- 9) ຊຸກຍູ້ທ້ອງຖິ່ນສະຫງວນເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສະຖານທີ່ອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ຫຼິ້ນກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- 10) ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ;
- 11) ສຳລັບໂຄງການບຸລິມະສິດຂອງຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບມອບໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ກຳນົດ.

III. ບັນດາວິທີການຕົ້ນຕໍເພື່ອບັນລຸແຜນຍຸດທະສາດ :

- 1) ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ;
- 2) ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ;
- 3) ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- 4) ເພີ່ມທະວີການຊີ້ນຳຂອງລັດໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນທົ່ວປະເທດ;
- 5) ສົ່ງເສີມ, ປັບປຸງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການໂອແລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ, ສະຫະພັນກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະໂມສອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ຕ່າງໆ;
- 6) ສ້າງ ແລະ ຕອບສະໜອງບຸກຄະລາກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອຸປະກອນກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິທະຍາສາດການກິລາ-ກາຍຍະກຳເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- 7) ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການຈັດຕັ້ງກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

- 8) ເພີ່ມທະວີການລົງທຶນຂອງລັດໃນການພັດທະນາວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- 9) ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ;
- 10) ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ເອກະຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນໃນການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
- 11) ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

IV. ໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດແບ່ງອອກເປັນ 2 ໄລຍະຄື:

1. ໄລຍະທີ ໜຶ່ງ: ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015 ປະກອບມີ 9 ໂຄງການ:
 - 1) ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານກິລາ-ກາຍຍະກຳໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ
 - 2) ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດໃນແຕ່ລະໜ້າວຽກ;
 - 3) ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳ ດ້ານການກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
 - 4) ນຳເອົາຫຼັກສູດວິຊາພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳເຂົ້າສຶດສອນໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
 - 5) ຍົກລະດັບສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳແຫ່ງຊາດ(ສີເກີດ)ໃຫ້ເປັນສະຖາບັນການກິລາ-ກາຍຍະກຳ ແລະ ສູນວິທະຍາສາດການກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
 - 6) ສ້າງໂຮງຮຽນພອນສະຫວັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ 1 ແຫ່ງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ນຳໃຊ້ສະໜາມກິລາໃນ 3 ພາກໃຫ້ເປັນສູນຝຶກກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
 - 7) ຈັດສັນບູລິມະສິດໃຫ້ພາກເອກະຊົນມີສ່ວນຮ່ວມສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
 - 8) ສົມທົບກັບມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງຄະນະວິຊາກິລາ-ກາຍຍະກຳ;
 - 9) ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ກິລາ-ກາຍຍະກຳທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

2. ໄລຍະທີ ສອງ ແຕ່ປີ 2016-2020

- 1) ສືບຕໍ່ບັນດາໂຄງການທີ່ຍັງບໍ່ທັນສໍາເລັດໃນໄລຍະທີໜຶ່ງ
- 2) ສ້າງໂຄງການໃໝ່ຕາມ 5 ແຜນງານຂອງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາກິລາ-ກາຍຍະກຳລາວ.

===000===

ພິມທີ່ ບໍລິສັດລັດ ວິສາຫະກິດໂຮງພິມສຶກສາ
ຂະໜາດ 15 x 21cm
ພິມຄັ້ງທີ I
ຈຳນວນ 5.000 ຫົວ